

opusdei.org

Papieskie orędzie wielkanocne 2011

"Chrystus zmartwychwstał, żyje i kroczy razem z nami. Dlatego idziemy i śpiewamy, wierni naszym obowiązkom na tym świecie, ze spojrzeniem skierowanym ku Niebu".

26-04-2011

In resurrectione tua, Christe, coeli et terra laetentur.

Niechaj niebo i ziemia radują się z Twego zmartwychwstania!

Drodzy Bracia i Siostry w Rzymie i na całym świecie!

Poranek wielkanocny przynosi nam starożytne, a zarazem wciąż nowe orędzie: Chrystus zmartwychwstał! Echo tego wydarzenia, począwszy od Jerozolimy dwadzieścia wieków temu, nie przestaje rozbrzmiewać w Kościele, który nosi żywą w sercu wiarę Maryi, Matki Jezusa, wiarę Magdaleny i wiarę innych kobiet, które jako pierwsze zobaczyły pusty grób, wiarę Piotra i Apostołów.

Aż do dziś – również w naszych czasach z ich super-technologiami komunikacji – wiara chrześcijan opiera się na tym orędiu, na świadectwie tych sióstr i braci, którzy pierwsi zobaczyli odsunięty kamień i pusty grób, a następnie ujrzeni tajemniczych posłańców, którzy powiedzieli, że Jezus, Ukrzyżowany, zmartwychwstał. Potem On sam, Mistrz i Pan, żywy i

namacalny, ukazał się Marii
Magdalenie, dwóm uczniom z
Emaus, wreszcie Jedenastu,
zebranym w Wieczerniku.

Zmartwychwstanie Chrystusa nie jest
owocem jakiejś spekulacji, czy też
wynikiem mistycznego
doświadczenia: jest wydarzeniem,
które oczywiście przekracza historię,
ale które dokonuje się w określonym
jej momencie i pozostawia w niej
niezatarty ślad. Światło, które
oślepiło straż postawioną by strzec
grobu Jezusa, przemierzyło czas i
przestrzeń. Jest to światło szczególne,
Boże, które rozproszyło ciemności
śmierci i przyniosło światu blask
Boga, blask Prawdy i Dobra.

Jak promienie słoneczne wiosną
sprawiają, że pojawiają się i
otwierają pączki na gałęziach drzew,
tak promieniowanie
Zmartwychwstania Chrystusa daje
siłę i znaczenie każdej ludzkiej

nadziei, każdemu oczekiwaniu,
pragnieniu, zamierzeniu. Dlatego
raduje się dziś cały kosmos, złączony
z wiosną ludzkości, która staje się
wyrazicielem niemego hymnu
chwały głoszonego przez stworzenie.
Paschalne *alleluja*, które
rozbrzmiewa w Kościele
pielgrzymującym na tym świecie,
wyraża milczący wybuch radości
wszechświata, a przede wszystkim
gorące pragnienie każdej ludzkiej
duszy, szczerze otwartej na Boga i
wdzięcznej za jego nieskończoną
dobroć, piękno i prawdę.

„Niechaj niebo i ziemia radują się z
Twego zmartwychwstania!”. Na tę
zachętę do oddania chwały, które
wznosi się dziś z serca Kościoła,
„niebiosa” odpowiadają w sposób
pełny: zastępy aniołów, świętych i
błogosławionych przyłączają się
jednomyślnie do naszej radości. W
Niebie wszystko jest pokojem i
radością. Ale nie jest tak, niestety, na

ziemi! Tutaj, na tym świecie,
paschalne *alleluja* wciąż kontrastuje
z płaczem i krzykiem, które
dochodzą z tak wielu bolesnych
sytuacji: nędzy, głodu, chorób, wojen,
przemocy. A jednak, właśnie dlatego
Chrystus umarł i zmartwychwstał!
Umarł także z powodu naszych
grzechów popełnianych dzisiaj, i
zmartwychwstał także, by odkupić
naszą współczesną historię. Dlatego
to moje orędzie chce dotrzeć do
wszystkich, a przede wszystkim –
jako orędzie profetyczne – do
wszystkich ludów i wspólnot, które
cierpią godzinę męki, aby Chrystus
Zmartwychwstały otworzył im drogę
wolności, sprawiedliwości i pokoju.

Oby mogła radować się Ziemia, która
pierwsza została ogarnięta światłem
zmartwychwstania. Niech blask
Chrystusa dotrze do ludów Bliskiego
Wschodu, aby światło pokoju i
ludzkiej godności zwyciężyło
ciemności podziałów, nienawiści i

przemocy. W Libii niech dyplomacja i dialog zastąpią walki zbrojne i niech będzie możliwe, w obecnej sytuacji konfliktu, dotarcie pomocy humanitarnej do tych wszystkich, którzy cierpią z powodu starć. W krajach Afryki północnej i Bliskiego Wschodu niech wszyscy obywatele, a szczególnie młodzi, angażują się na rzecz dobra wspólnego, by budować społeczeństwo, w którym bieda zostanie przezwyciężona, a każdy polityczny wybór będzie inspirowany poszanowaniem osoby ludzkiej. Do tak licznych emigrantów i uchodźców, którzy pochodzą z krajów afrykańskich i zostali zmuszeni do pozostawienia tego, co dla nich drogie i bliskie, niech dotrze solidarność wszystkich. Ludzie dobrej woli niech otworzą gościnnie swe serca, aby można było odpowiedzieć w sposób solidarny i zgodny na pilne potrzeby tylu braci. Do tych wszystkich, którzy wspomniałomyślnie podejmują wysiłki

w tym kierunku i dają czytelne świadectwo niech dotrą słowa naszej pociechy i szacunku.

Oby mógł ułożyć się na nowo obywatelski ład między ludami Wybrzeża Kości Słoniowej, gdzie pilnie potrzeba podjęcia drogi pojednania i przebaczenia, aby uleczyć głębokie rany, spowodowane przez przemoc, jaka ostatnio miała tam miejsce. Niech ziemia Japonii odnajdzie pocieszenie i nadzieję, gdy tymczasem zмага się z dramatycznymi konsekwencjami ostatniego trzęsienia ziemi. Tak samo te kraje, które w minionych miesiącach zostały doświadczone klęskami żywiołowymi, rodzącymi ból i udrękę.

Niechaj niebo i ziemia się radują świadectwem tych, którzy spotykają się z niezrozumieniem, czy wręcz cierpią prześladowania z powodu swej wiary w Pana Jezusa. Niech

orędzie wielkanocne napełni ich
odwagą i ufnością.

Drodzy Bracia i Siostry! Chrystus
zmartwychwstały kroczy przed nami
ku nowemu niebu i nowej ziemi,
gdzie wreszcie będziemy jedną
rodziną, synami tego samego Ojca.
On jest z nami aż do końca czasów.
Podążajmy za Nim, w tym
poranionym świecie, śpiewając
Alleluja. W naszym sercu jest radość
i ból, na naszej twarzy uśmiech i łzy.
Taka jest nasza ziemską
rzeczywistość. Lecz Chrystus
zmartwychwstał, żyje i kroczy razem
z nami. Dlatego idziemy i śpiewamy,
wierni naszym obowiązkom na tym
świecie, ze spojrzeniem
skierowanym ku Niebu.

Wszystkim życzę Dobrych Świąt!

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/papieskie-
oredzie-wielkanocne-2011/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/papieskie-oredzie-wielkanocne-2011/) (07-08-2025)